

makværk ud over alle grænser, der er lavet, og det giver bureaukrati, kørsel frem og tilbage på vejene, ansættelse af flere og flere bureaukrater til at kontrollere. Det er helt uforståeligt, at man kan finde på det, men det er jo den almindelige udvikling: centralisering og bureaukratisering. Nu sidder jeg selv som formand i tilsynet for levnedsmiddelkontrollenheden, så jeg har en lille smule forståelse af, hvad det egentlig er, at man nu har sat i søen. Det er fuldstændig tåbeligt.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det er ikke så tit, jeg er enig med hr. Heiselberg, men det er da glædeligt, når det sker.

Jeg har en bemærkning til ministeren, som siger, at det går fint. Jeg havde nær sagt: Her går det godt, fru kammerherreinde. I den rapport, som er kommet fra Fødevarerministeriet – jeg medgiver, at vi har meget loyale embedsmænd her i landet, som arbejder på det grundlag, Folketinget har besluttet, sådan skal det jo også være – fremkommer man altså med den løsning, at med hensyn til lokalkontorer var der i udvalget enighed om, at antallet skal begrænses mest muligt.

Man får altså disse 10 hovedkontorer, og man får al den kørsel rundt, frem og tilbage. Tiden bliver spildt på bilkørsel, i stedet for at den får lokal tilknytning. Den lokale tilknytning til viden, det lokale kendskab til problemerne, som man har i dag, går jo tabt. Det er bare ét punkt, og så ligger der hele spørgsmålet om miljøkontrollen, som man ikke har kunnet finde en løsning på, for så vidt angår de små kommuners forhold.

Jeg synes, det er stærkt, at ministeren så står her og siger, at det går godt. Man skal i hvert fald spille i en særlig toneart for at kunne høre, at det går godt. Men jeg vil give ministeren det tilsagn, at jeg vil stille spørgsmål om det her i Fødevarerudvalget, så vi kan få dokumenteret, om det virkelig forholder sig, som ministeren siger, nemlig at det går godt, eller vi kan få dokumenteret, om det er, som jeg siger, at det faktisk ikke går særlig godt, og så kan vi jo så vende tilbage på grundlag af de resultater.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Da vi hørte hr. Svend Heiselberg her på talerstolen for et par minutter siden, hørte vi en lokalpatriot, der udtalte sig, og ikke en person, som påtog sig et politisk ansvar for så sunde, rene fødevarer til forbrugerne som overhovedet

muligt. Der var udelukkende fokuseret på, hvilke konsekvenser det her har haft på hans lille specifikke område.

Må jeg ikke godt gøre hr. Svend Heiselberg opmærksom på, at alt, hvad der er af ekspertise på det her område, bl.a. Kommunernes Landsforening, har foreslået, at vi skulle gå fra 32 lokale levnedsmiddelkontrollenheder til omkring 12, og vi har fået 11. Vi har fået lige nøjagtig den struktur, som alle, der arbejder i det her, har sagt er den rigtige, fornuftige måde at gøre det på. Tvisten var om, hvem der så skulle have det politiske ansvar: Var det kommunerne, eller var det staten? Det tog vi så en politisk fight på, og det blev staten. Men hensynet til opbygningen af kontrollenhederne og måden, det skulle gøres på, er lavet ud fra faglige vurderinger, som alle har været enige om.

Så må jeg sige, at der ikke som sådan vil blive ansat flere. Det er der ikke lagt op til, der er lagt op til, at vi har sendt et klart signal til dem, som arbejder dér: Vi har brug for jer alle sammen. Der skal heller ikke fyres nogen, og det her skal tilrettelægges på en ordentlig, pragmatisk måde, så folk får brugt deres tid mest fornuftigt på at kontrollere tingene. Sådan har det været lagt op hele vejen rundt, og sådan vil det også blive ført ud i livet.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Hvis ministeren tror, at kontrollen bliver bedre, fordi man skal ligge og køre 120-130 km hver dag frem og tilbage til sin arbejdsplads, så tror jeg godt, ministeren kan tro om igen. Men det er det sædvanlige: Vi ligger under for alt det miljøsnak og pladder, som både pressen og forskellige organisationer bilder os politikere ind, og så vedtager vi at omsætte det til lov, for vi skal jo være med på moden. Meget af det, vi får lavet, er fuldstændig tåbeligt, vil jeg sige til ministeren. Det er ligesom når man skal sendes på kursus for at sælge røde pølser.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis